

FCI - Standard Nr. 80 / 21. 05. 2003 / D

BRÜSSELI GRIFOON

(GRIFFON BRUXELLOIS)

FCI - Standard Nr. 81 / 21. 05. 2003 / D

BELGIA GRIFOON

(GRIFFON BELGE)

FCI - Standard Nr. 82 / 21. 05. 2003 / D

VÄIKE BRABANDI GRIFOON

(PETIT BRABANÇON)

TÖLGE : Elke Peper (saksa keelde).

PÄRITOLU: Belgia.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

25.03.2003.

KASUTUS: Väike valve- ja seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 9
Seltsi- ja kääbuskoerad.

Alarühma 3
Belgia kääbustõud.

Töökasseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Kõik kolm tõugu (brüsseli grifoon – Griffon Bruxellois, belgia grifoon – Griffon Belge ja väike brabanti grifoon – Petit Brabançon) viivad tagasi väikese karmikarvalise koeratüübi juurde, keda kutsuti „Smousje“ ja keda tunti üle aastasadade Brüsseli ümbruskonnas.

19. sajandil lisas ristamine punaste king charles spanielite ning mopsidega lühikese musta karvkatte ning viis vastavate tõutüüpide kinnistumiseni. Need väikesed koerad on väga tähelepanelikud ja neid aretatigi hoburakendite valvamiseks ja tallide närilistevabana hoidmiseks.

Aastal 1883 kanti Union Royale Cynologique Saint-Hubert (L.O.S.H.) tõuraamatusse esimesed brüsseli grifoonid: Topsy (L.O.S.H. Nr. 163) ja Foxine (L.O.S.H. Nr. 164). Suure populaarsuse eest, mille nad saavutasid koos

ülejäanud kahe tõuga juba aastaks 1900, võlgnevad nad tänu kuninglikule huvile, mida pööras neile Belgia kuninganna Marie-Henriette. Palju isendeid viidi välismaale ja need omakorda aitasid kaasa tõu levimisele ning populaarsusele.

ÜLDMULJE :

Väike seltsikoer; intelligentne, tasakaalukas, tähelepanelik, uhke, robustne, võimalikult ruudukujuline; hea tugeva luustikuga, kusjuures jääb elegantseks nii liikumisel kui ka kehaehituselt; silmatorkavalt peaaegu inimliku näoilmega.

Mõlemad grifooni-variandid on karmikarvalised ja erinevad omavahel vaid värvuse poolest, samal ajal kui Petit Brabançon on lühikarvaline.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Kerepikkus, mõõdetuna õlanukist kuni istmikunukini, peab olema turjakõrgusega võimalikult sama suur.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Tasakaalukas väike koer, tähelepanelik, väarikas, oma isandasse hästi kiindunud, hästi valvas. Mitte arglik ega ka agressiivne.

PEA :

See on tihti selle koera iseloomulikumaks ja silmatorkavamaks osaks. Pea on kerega võrreldes õige suur ning jätab mulje peaaegu inimlikust ilmast. Grifoonidel on peas karm, turritav ja sakris karv; mis silmade kohal, koonul, põskedel ja lõual pikemana esinedes moodustab pea ehiskarva.

PEAPIIRKOND :

Lai ja ümar. Laup on hästi kumerdunud.

Üleminek laubalt koonule : Hästi markantne.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Must. Ninapeegel asub silmadega samal kõrgusel. See on lai ja laialt avatud ninasõõrmetega. Ninaots on nii nii sügaval, et külgvaates näivad lõug, nina ja laup samal joonel asuvat.

Koon : Kogu näo-piirkond koos ninaga on hästi lühike: see ei pruugi olla pikem kui 1,5 cm. Petit Brabançon'i korrektne näo-piirkond näib tänu ehiskarva puudumisele pikem. Kui koon ei ole ülespoole tõmbunud, mõjub see ilmet rikkuvalt, samuti kui ka allapoole silmade tasandit jääv koonu ülajoon – mõlemal juhul on tegemist raske veaga.

Mokad : Mustad. Nii üla- kui alamokad on tihedas kontaktis ja liubuvad tihelt. Ülamokad ei kata rippuvalt alamokkasid. Kui need on liiga lõdvad, rikub see soovitud ilmet.

Lõuad / Hambad : Alalõug on ülespoole kaarduv, lai, mitte terav ja ulatub ülalõuast ettepoole; sellele tõule on iseloomulik alahambumus. Mõlema lõualuu lõikehambad peavad olema korrapärased ja asetsema igal juhul sirgel ning omavahel täiesti paralleelsel joonel. Koon peab täielikult sulguma, kusjuures ei hambad ega keel ei tohi nähtavale jääda. Koonu laius ja etteulatamine on äärmiselt tähtsad. Tähelepanelik tuleb olla lõikehammaste puudumise osas.

Silmad: Teineteise suhtes laia asetusega, suured ja ümarad, mitte aga punnis. Pruunid, nii tumedad kui võimalik. Silmalaugude servad on mustad, eeldatavalt ei tohiks silmamunade valge nende vahelt näha olla. Väikesed, ovaalsed või heledad silmad on viga.

Kõrvad : Väikesed, kõrge ja teineteise suhtes piisavalt laia asetusega. Kupeerimata kõrvad on poolpüstised ja ettepoole rippuvate tippudega. Ebasoovitavad on liiga suured või pea külgede suunas rippuvad kõrvad. Kupeeritud kõrvad on teravad ja püstised. Kupeeritud ja kupeerimata kõrvad võrdväärselt lubatud.

KAEL :

Keskmise pikkusega; harmoonilise üleminekuga õlgadele.

KERE :

Kerepikkus vastab praktiliselt turjakõrgusele. Üldmulje jääb kui väikesest, ruudukujulisest, tugevast koerast.

Turi : Veidi kõrgendatud.

Selg : Sirge, lühike, tugev.

Nimme (lanne) : Lühike ja lihaseline, hästi veidi kumerdunud.

Laudjas : Lai ja tasane või vaid veidi laskuv.

Rindkere : Lai, kuni küünarnukkideni alla ulatuv. Rinnakuloo on hästi arenenud, mis loob profiilis veidi etteulatava eesrinna mulje. Roided onhästi kumerdunud, kuid mitte tünnikujulised ega ka lamedad.

Alajoon : Kõht on veidi üles tõmmatud, kubemed on selgelt piiritletud.

SABA :

Kõrge asetusega, üpris kõrge hoiakuga. Kupeeritud saba on lühendatud 2/3 võrra oma loomulikust pikkusest. Kupeerimata saba on selja kohale suunatud tipuga, ilma, et see omakorda selga puudutaks või seljale keerduks. Sünnipäraselt lühike või jõnksuga või sissekeerduv saba on raske viga.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Üldmulje : Esijalad on paralleelsed ja tugevate luudega, teineteise suhtes laia seisuga.

Õlad : Normaalsed õlaliigese nurgad.

Küünarnukid : Tihedalt kerele liibuvad.

Randmeliigesed : Tugevad.

Käpad : Väikesed, ümarad, mitte välja- ega sissepoole pööratud. Tihedalt kokkusurutud varvastega,

kokkukasvanud varbad on ebasoovitavad. Paksud käpapadjandid on nii tumedad kui võimalik. Varbaküüned on eelistatult mustad, nii tumedad kui võimalik.

TAGAJÄSEMED :

Üldmulje : Tagajalad on tugeva luustruktuuriga, täiesti paralleelsed; liigesenurgad on sobivad esijäseme nurkadega.

Põlved : Piisavalt nurgitunud.

Kannaliigesed : Madala asetusega, mitte kooskandne ega ka rangjalgne.

Käpad : Nagu esikäpad. Lisavarbaid esineda ei tohi.

LIIKUMINE :

Jalad liiguvad jõuliselt ja paralleelselt, hea tagajala tõukega. Kõrgele tõstetud tantsisklev esisamm ja küliskäik on viga.

KARVKATE :

KARV :

Karva struktuur : Brüsseli grifoonil ja belgia grifoonil on karm karv koos alusvillaga. Karv on loomupäraselt karm, kergelt laines, mitte lokkiv, ja seda tuleb trimmida. Karv peab olema nii pikk, et selle struktuuri oleks võimalik hinnata. Liiga pikk karv rikub silueti ja pole seepärast taotluslik. Siidine või villav karv on tõsine viga. Väike brabantide grifoon on lühikarvaline. Tema karv on jäik, siledalt liubuv ja läikiv, kõige enam 2 cm pikkusega.

Ehiskarv peas : Grifoonidel algab ehiskarv (lõua- ja mokahabe) juba silma-nina-joonelt ja ulatub ühest kõrvast teiseni, kusjuures koon ja põsed on kaetud tiheda karvaga, mis on pikem kui ülejäänud keha karvkate. Silmade kohal on karv pikem kui ülejäänud karv otsmikul ning moodustab kulmupuhmad.

VÄRVUS :

Griffon Bruxellois : Punane, punakas ; lubatud on must looritus pea pikemas ehiskarvas.

Griffon Belge : Must, must piirdega. Piirdemärgised peavad olema selgepiirilised ning ühetaoliselt sügavatoonilist värvi. Need esinevad esijalgadel käppadest kuni randmeliigesteni, tagajalgadel käppadest kuni kannaliigesteni ja sisepinnal ulatudes piki jalga üles. Märgised on ka rinnal, põskedel, kurgualuses, silmade kohal, kõrvade sisepinnal, saba all ja päraümbruses. Must võib olla segunenud punakaspruuniga, mis on lubatud, kuigi puhas must ja piirdemärgistega must on eelistatumad.

Petit Brabançon : Tema puhul on lubatud samad värvused, mis grifoonidel. Tal on must mask. Hall või terashall varjund eakamate koerte maskis ei ole karistatav. Kõigil kolmel tõul on lubatud üksikud valged karvad rinnal, kuid see ei ole taotluslik.

KEHAKAAL :

Jäab vahemikku 3,5 ja 6 kg.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Agressiivne või ülemäära pelglik käitumine.
- Depigmenteerunud või mustast erinevat värvi ninapeegel.
- Suletud suu korral selgelt nähtavale jääv keel.
- Viltune alalõug.
- Üle alalõua ulatuv ülalõug.

- Igasugune muu värvus peale standardiga ettenähtute, nagu näiteks hall, sinine piirdega, pruun piirdega, maksakarva.
- Valged märgised mistahes kujul.

Diskvalifitseerida tuleb kõik märgatavate füüsiliste arenguhäiretega või käitumishälvetega koerad.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, veebruar 2006.

heaks kiidetud EKL juhatuses 16.03.2006 protokoll nr 3